

Arrest

**nr. 173 952 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 augustus 2015 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 november 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 februari 2016.

1.3. Op 31 maart 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit het dorp Misra, district Diinsoor, provincie Bay. U bent van Dabare (<Digil)-afkomst. Op 4 juni 2015 overnachtten vier mannen in uw hotel in Misra, het was de vierde keer dat ze er waren, u had ze de eerste maal aangemeld bij Al Shabab. Die nacht bleek dat de mannen volgens Al Shabab ongelovigen waren, ze werden opgepakt en later onthoofd. U werd ook zelf opgepakt en beschuldigd van het helpen van ongelovigen. Uw vrouw A.(...) A.(...) F.(...) was al eerder afgenomen en uitgehuwelijkt aan een Al Shabab-strijder, genaamd H.(...). Uw vrouw ontsnapte net op de dag dat u gearresteerd werd. U werd veroordeeld tot de dood door steniging, in tussentijd moest u hout sprokkelen voor Al Shabab en graven van ongelovigen openbreken. U kon echter ontsnappen en verliet het land. Op 9 juli 2015, via Kenia, Turkije, Griekenland, Servië en onbekende Europese landen bereikte u België, waar u op 19 augustus 2015 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p.2) U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Het CGVS wenst ten eerste te benadrukken dat uw medewerking tijdens het gehoor ondermaats was. U ketst vragen terug, antwoordt ontwijkend, stelt zelfs simpelweg dat uw gebrekkige kennis niet aan uw antwoorden, maar aan de vragen van de protection officer ligt (CGVS p. 24, p.28). U wordt dan ook op de medewerkingsplicht gewezen (CGVS p. 11), maar u volhardt in deze tactiek. Wanneer men het gehoorverslag bekijkt, springt het direct in het oog dat u talloze keren beweert dat u iets niet kan weten, dit omdat u uw dorp nooit verliet, of niet nadenkt over iets of er gewoon weg geen interesse voor heeft. U gebruikt dit als een mantra doorheen het gehoor.

Vooreerst heeft u geen aannemelijke verklaring over de redenen waarom u uw dorp niet verliet. Nochtans krijgt u de kans om uw profiel aannemelijk te maken. U geeft zelf meteen aan dat u altijd omheen uw dorp bleef (CGVS p. 3). U wordt er dan ook van in het begin op gewezen dat u bevraagd zal worden over uw eigen leefwereld (CGVS p.5). U wordt gevraagd waarom u uw dorp nooit verlaat, maar zelfs daarover blijft u steeds vaag en op de oppervlakte, u zegt simpelweg dat u geen reden had (CGVS p. 6). U bent de oudste zoon van het gezin, er wordt u gevraagd of u dan niet meer verantwoordelijkheid had én dus reden om te reizen, maar u blijft bij uw eerdere verklaringen (CGVS p. 14).

Het CGVS focust dus op de kennis die u kan hebben gezien uw profiel, maar volgende bedenkingen dienen te worden gemaakt bij uw verklaringen. ondermaats. Zo laat uw geografische kennis te wensen over, zelfs voor iemand die zijn dorp niet verliet. U kan uw dorp moeilijk situeren, volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt ligt uw dorp op de grens tussen de districten Diinsoor en Qansax Dheere in de provincie Bay. Er wordt u gevraagd of uw dorp ver ligt van een ander district dan Diinsoor. Echter, u weet niet waar precies uw dorp ligt ten opzichte van zowel Diinsoor-stad als Qansax Dheere, u houdt beiden op 'ver' (CGVS p. 6). Dit is op zijn minst verwarrend te noemen voor iemand die een kamer verhuurd aan reizigers die voor de markt komen en dus wegen afleggen (CGVS p.3-4). U moet op zijn minst over andere regio's gehoord hebben.

Bovendien, het CGVS beschikt over de informatie dat er in uw provincie een grote verscheidenheid aan clans woont, die ook een grote verscheidenheid aan dialecten en varianten van het Somali spreken. Zo is die opmerkelijk groot in uw eigen district Diinsoor (zie kopie informatie administratief dossier). U haalt zelf aan dat u de Dabaretaal spreekt (CGVS p. 2). Echter, wanneer u de kans krijgt er meer uitleg over te geven (CGVS p.11-12), verstrandt u in algemeenheden en onduidelijke antwoorden. U heeft het over de "Hawiye-talen" en de "Rahanweyn-talen", u kan echter niet meer verduidelijken dan dat de ene Maxaatiri is. Dabare is zelf een MayMay-taal, maar u gebruikt deze term op geen enkel moment, noch heeft u het over andere dialecten in uw regio (CGVS p.11-12).

Voor een Somali is de clan én de familie nog altijd de basis van het maatschappelijk gebeuren (zie kopie informatie administratief dossier). Dit geldt zeker voor nomaden. Over beide legt u echter vreemde en onvolledige verklaringen af. Zo verklaart u, heel opmerkelijk dat u weinig met uw vader praatte en elkaar niet veel zag. De toestand van uw familie in Misra momenteel interesseert u niet (CGVS p. 19). Omdat u beweert nooit uit uw dorp te komen, wordt u bevraagd over de clans die rondom u wonen, u kan daar echter niet op antwoorden. Als Digilsubclan in uw provincie, de provincie Bay, noemt u enkel de Shantacalimood, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, wonen echter de subclans, Dabare, Garee, Gilithe, Tune, Jiida in de Bay-provincie (zie kopie informatie administratief dossier). U noemt geen enkele van deze clans. Verder weet u niet dat er in uw provincie ook Darod-Marehan wonen (zie informatie administratief dossier) (CGVS p.13). U wordt geconfronteerd met het feit dat uw gebrekkige clankennis afbreuk doet aan uw verklaringen (CGVS p.13) maar u zegt enkel dat waar u woonde enkel uw clan was (CGVS p. 13).

Uw kennis over lokale overheden laat te wensen over, u geeft enkele namen (CGVS p18-19), maar opnieuw, wanneer er doorgevraagd wordt kan u niets meer van informatie geven. U weet bovendien niets over de sterke aanwezigheid van het Rahanweyn Resistance Army (RRA) (CGVS p.12, p.23) (zie informatie administratief dossier) in uw regio, noch over de Islamitische Rechtbanken (CGVS p.21). Over de huidige toestand weet u niets; zo weet u ook niet tot welke federale regio uw provincie behoort (CGVS p.17), namelijk de Southwest Administration (zie informatie administratief dossier). Opnieuw zegt u iedere keer simpelweg dat u dat niet kan weten. Dit is ook uw antwoord wanneer er wordt gevraagd of er ooit buitenlandse troepen in de regio waren (CGVS p. 18,24) of Ethiopiërs (zie informatie administratief dossier) (CGVS p.20). Misra werd in de zomer 2015 ingenomen door AMISOM (zie informatie administratief dossier), u bent hier niet van op de hoogte. U zegt simpelweg dat het u niet meer interesseert (CGVS p.19). Erg vreemd want volgens u is uw familie nog in Misra (CGVS p. 19). Bovendien, het CGVS beschikt over de informatie dat er een groot clanconflict was in uw dorp op 31 januari 2015 (zie informatie administratief dossier), u beweert simpelweg dat dit niet gebeurd is (CGVS p.11). Wanneer u geconfronteerd wordt met de naam van de lokale leider van Al Shabab, M.(...) O.(...) A.(...), (zie kopie informatie administratief dossier) kent u hem niet (CGVS p. 20), de naam van het districtshoofd I.(...) M.(...) N.(...) S.(...) (zie kopie informatie administratief dossier) herkent u, maar op de vraag wat hij doet antwoordt u opnieuw, ik zou het niet weten (CGVS p. 20). U geeft enkele namen van krijgsheren, maar wanneer er gevraagd wordt naar de periode van hun macht kan u, ook hier, niet antwoorden (CGVS p. 21). Deze erg gebrekkige kennis haalt uw beweerde Somalische nationaliteit onderuit. U wordt er mee geconfronteerd dat dit alles ook een ingestudeerde kennis geeft (CGVS p. 21), maar u kan het niet verklaren.

Er wordt u gevraagd wat het verschil is tussen Digil-clans en de andere clans in Somalië, Digil heeft een speciaal statuut in de Somalische maatschappij, zijnde niet echt één van de nobele clans (zie informatie administratief dossier), maar u kent geen verschillen, zelfs geen grote of algemene lijnen (CGVS p. 9-10). Als verklaring stelt u opnieuw dat u dat niet kan weten. U zegt wel dat uw clan gekend is voor Digri (CGVS p.9-10), het prijzen van de profeet, omdat jullie religieuze mensen zijn. Deze vorm van Islam wordt ook beleid door de militie Ahlu Sunna Waljamee'ah, en is dus verboden door Al Shabab (zie informatie administratief dossier). U wordt hier verschillende keren naar gevraagd, maar u blijft beweren dat enkel uw clan de vijand is van Al Shabab (CGVS p.9-10, p. 27). Pas wanneer de vraag u verschillende malen gesteld is valt Ahlu Sunna u te binnen (CGVS p. 27).

Het CGVS merkt op dat u zowel hoteluitbater, nomade-herder, landbouwer als transporteur met een ezelkar bent (CGVS p. 4-6). Voor geen enkele van deze bezigheden kan u echter veel informatie verschaffen. Vooreerst is uw profiel als nomade weinig geloofwaardig, u verklaart 4 koeien gehad te hebben en nooit verder dan een uur wandelen uit het dorp te gaan. U wordt er mee geconfronteerd dat dat niet echt aan het profiel van een nomade beantwoordt, maar u zegt gewoon dat het zo was (CGVS p.16). Als nomade kan u niets meer zeggen over het landschap dan dat het zand rood is en het er heuvelachtig is (CGVS p. 8). U leeft van het land, dus dit is een erg beperkte omschrijving. Bovendien weet u niet dat er een rivier in uw district stroomt (CGVS p. 18). Op de kaart waarover het CGVS beschikt is er echter te zien dat er vijf rivieren in het district stromen (zie informatie administratief dossier). Als nomade moet droogte het grootste probleem zijn, uw regio werd getroffen door zware droogtes (zie informatie administratief dossier). Echter u kan daar enkel over vertellen als er letterlijk naar gevraagd wordt (CGVS p.18). Wanneer u eerder uitgebreid de kans krijgt het te hebben over de problemen voor een herder of landbouwer komt u er niet op (CGVS p. 15-17). Er wordt u tevens gevraagd of u nooit eerder overwoog om te vluchten omwille van geweld of droogte (CGVS p.17), Bay-en Bakool- regio is één van de regio's waaruit de meeste IDP's in Somalië komen (zie informatie administratief dossier), maar u heeft geen bevredigend antwoord, u zegt gewoon dat u vluchtte voor problemen (CGVS p. 18). Tevens, over de velden verklaart u letterlijk dat alles van zelf ging als u er niet was (CGVS p. 16). Bovendien kan iedereen volgens u zo maar telen wat hij wil, er zijn geen vaste gewassen (CGVS p.16). Ook over uw hotel kan u amper iets vertellen, u weet niets over uw gasten, u raakt nooit verder dan de algemeenheden over het uitbaten (CGVS p. 3-4, p. 14-15). Dit alles laat een weinig doorleefde indruk na, u wordt daar op gewezen (CGVS p. 23), maar geeft niet meer informatie.

Bovendien, het CGVS geeft u de kans om te vertellen over uw dorp Misra, het dorp dat u nooit verlaten heeft, maar u geeft amper informatie. U stelt dat de protection officer u alles kan vragen over Misra, dat u overal kan op antwoorden (CGVS p. 21, p.23), er wordt dus gevraagd om te omschrijven wat er belangrijk was voor u in het dorp, u houdt het op koeien en velden (CGVS p.21). Ook over uw eigen leven onder Al Shabab krijgt u uitgebreid de kans om te vertellen, de vraag wordt gesteld om alles te vertellen wat u weet over Al Shabab. Daar antwoordt u in eerste instantie, erg opmerkelijk voor iemand die jaren onder Al Shabab-regime leefde, op dat u enkel weet dat ze slechte mensen zijn (CGVS p.11). Verder kan u er plots wel verder op ingaan, maar u heeft het enkel over terechtstellingen en de beperkte vrijheid zonder concreet te worden (CGVS p.17). U geeft zelf aan 8 à 9 jaar onder Al Shabab geleefd te hebben (CGVS p. 17), maar u kan het dus amper omschrijven.

Tot slot, u gaat vanaf het begin van het gehoor over tot toevoegingen aan uw asielmotieven (CGVS p. 5). U verklaart dat u niet bevraagd werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier vragenlijst CGVS vraag 5), maar u wordt er op gewezen dat de vraag letterlijk is om alle feiten op te sommen (CGVS p.5). Zo is uw vrouw plots gedwongen uitgehuwelijkt aan een Al Shabab-strijder (CGVS p. 23, p.29). Bij Dienst Vreemdelingenzaken heeft u dit geen enkele keer aangehaald, het gaat dus om een belangrijke omissie. Verder, moest u volgens uzelf in plaats van hout sprokkelen van Al Shabab, graven van ongelovigen openbreken en de botten er uit halen (CGVS p. 27), de mannen die bij u sliepen werden onthoofd, ook hierover zei u niets op DVZ (zie administratief dossier Vragenlijst CGVS punt 5). U wordt er op gewezen dat het lijkt alsof u uw verhaal aandikt, maar u blijft bij uw verklaringen (CGVS p. 27). Er is ook een belangrijke tegenstrijdigheid met uw verklaringen op DVZ (CGVS vragenlijst punt 5 zie administratief dossier), daar beweerde u immers dat de u de vier mannen nog nooit gezien had, op het CGVS (p. 27) verklaart u dat ze al vier keer eerder bij u overnacht hadden en dit zonder probleem.

Het CGVS concludeert overgaat tot tegenstrijdige en vage verklaringen en dat u enkel kan antwoorden op vragen als die u erg letterlijk gesteld worden, en dan nog laten uw antwoorden vaak te wensen over. U wordt er zelf op gewezen dat u vaak de kans krijgt, dat vele vragen verschillende keren

geherformuleerd zijn en uitgelegd werden, maar u heeft geen verklaring voor uw gebrekkige kennis (CGVS p. 24). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Diinsoor gelegen in de provincie Bay en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 23 februari 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratie er op dat u niet kan teruggestuurd worden naar Somalië aangezien u uw afkomst niet heeft kunnen aantonen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde Somalische nationaliteit. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zijn medewerking tijdens het gehoor ondermaats was, hij vragen terug ketst, ontwijkend antwoordt, zelfs simpelweg stelt dat zijn gebrekkige kennis niet aan zijn antwoorden maar aan de vragen van de protection officer ligt en hij talloze keren beweert dat hij iets niet kan weten omdat hij zijn dorp nooit verliet, of niet nadenkt over iets of er gewoonweg geen interesse voor heeft, (ii) zijn geografische kennis te wensen overlaat, zelfs voor iemand die zijn dorp niet verliet, (iii) uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in zijn provincie een grote verscheidenheid aan clans woont, die ook een grote verscheidenheid aan dialecten en varianten van het Somali spreken, doch hij, wanneer hij de kans krijgt hier meer uitleg over te geven, verstrandt in algemeenheden en onduidelijke antwoorden, (iv) zijn clankennis zeer gebrekkig is, (v) ook zijn kennis over lokale overheden te wensen overlaat, hij bovendien niets weet over de sterke aanwezigheid van het Rahanweyn Resistance Army in zijn regio, noch over de Islamitische Rechtbanken, hij ook niet weet tot welke federale regio zijn provincie behoort, hij niet op de hoogte is van het feit dat Misra in de zomer van 2015 werd ingenomen door AMISOM, hij evenmin weet heeft van een groot clanconflict in zijn dorp op 31 januari 2015, hij de lokale leider van Al Shabab niet kent, hij weliswaar de naam van het districtshoofd herkent doch niet kan toelichten wat deze persoon doet en hij enkele namen van krijgsheren geeft maar niet kan antwoorden wanneer er gevraagd wordt naar de periode van hun macht, (vi) hij stelt geen verschil te kennen tussen Digil-clans en de andere clans in Somalië, terwijl Digil een speciaal statuut heeft in de Somalische maatschappij, (vii) hij zowel hoteluitbater, nomade-herder, landbouwer als transporteur met een ezelkar is, doch hij voor geen enkele van de bezigheden veel concrete informatie kan verschaffen, zoals omstandig wordt uiteengezet, (viii) hij amper informatie geeft wanneer hij de kans krijgt om te vertellen over zijn dorp Misra, het dorp dat hij nooit verlaten heeft en hij ook zijn leven onder Al Shabab amper kan beschrijven en (ix) hij vanaf het begin van het gehoor overgaat tot toevoegingen aan zijn asielmotieven, zoals wordt toegelicht, en het dus lijkt alsof hij zijn verhaal aandikt en hij zich tegensprekt over het feit of hij de vier mannen al eerder had gezien.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 maart 2016 (CG nr. 1520745), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.5.1. Immers, met de argumentatie dat hij niet de behoefte had om te 'reizen', dat deze vraag niet pertinent is en het Commissariaat-generaal vragen had moeten stellen over zijn leefwereld, dat het niet de taak van het Commissariaat-generaal is om zijn leefwereld kunstmatig uit te breiden teneinde haar onderzoek te vergemakkelijken en dat over Misra (wijken, marktplaats, moskee, politiebureau, scholen,...) nauwelijks vragen werden gesteld, hetgeen nochtans verwacht zou kunnen worden van een interviewer die zich in zijn leefwereld inleeft, slaagt verzoeker er allerminst in een valabele verklaring te bieden waarom hij, als volwassen man en oudste zoon van het gezin die zowel hoteluitbater, nomade-herder, landbouwer als transporteur met een ezelkar zou zijn geweest, zijn dorp nooit zou hebben verlaten, noch afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen dat zijn geografische kennis te wensen overlaat, zelfs voor iemand die zijn dorp niet verliet: "(...) U kan uw dorp moeilijk situeren, volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt ligt uw dorp op de grens tussen de districten Diinsoor en Qansax Dheere in de provincie Bay. Er wordt u gevraagd of uw dorp ver ligt van een ander district dan Diinsoor. Echter, u weet niet waar precies uw dorp ligt ten opzichte van zowel Diinsoor-stad als Qansax Dheere, u houdt beiden op 'ver' (CGVS p. 6). Dit is op zijn minst verwarrend te noemen voor iemand die een kamer verhuurd aan reizigers die voor de markt komen en dus wegen afleggen (CGVS p.3-4). U moet

op zijn minst over andere regio's gehoord hebben." Voorts kan verzoeker bezwaarlijk ernstig volhouden dat hem geen vragen over zijn leefwereld werden gesteld. Zo werd hij onder meer bevraagd over de grote verscheidenheid aan dialecten en varianten van het Somali die door de verschillende clans in zijn district/provincie worden gesproken, over de clans die in zijn onmiddellijke omgeving wonen, over de lokale overheden en de huidige toestand in Misra en over het verschil tussen zijn clan en de andere clans in Somalië. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, werd in hoofde van verzoeker evenwel telkenmale een dermate gebrekkige kennis vastgesteld dat geen verder geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit het dorp Misra uit het district Diinsoor in de provincie Bay, noch aan zijn voorgehouden Somalische nationaliteit. Dit besluit klemmt des te meer daar verzoekere evenmin in staat bleek te zijn om duidelijke, doorleefde en geloofwaardige af te leggen over zijn dagdagelijkse bezigheden: *"Het CGVS merkt op dat u zowel hoteluitbater, nomade-herder, landbouwer als transporteur met een ezelkar bent (CGVS p. 4-6). Voor geen enkele van deze bezigheden kan u echter veel informatie verschaffen. Vooreerst is uw profiel als nomade weinig geloofwaardig, u verklaart 4 koeien gehad te hebben en nooit verder dan een uur wandelen uit het dorp te gaan. U wordt er mee geconfronteerd dat dat niet echt aan het profiel van een nomade beantwoordt, maar u zegt gewoon dat het zo was (CGVS p.16). Als nomade kan u niets meer zeggen over het landschap dan dat het zand rood is en het er heuvelachtig is (CGVS p. 8). U leeft van het land, dus dit is een erg beperkte omschrijving. Bovendien weet u niet dat er een rivier in uw district stroomt (CGVS p. 18). Op de kaart waarover het CGVS beschikt is er echter te zien dat er vijf rivieren in het district stromen (zie informatie administratief dossier). Als nomade moet droogte het grootste probleem zijn, uw regio werd getroffen door zware droogtes (zie informatie administratief dossier). Echter u kan daar enkel over vertellen als er letterlijk naar gevraagd wordt (CGVS p.18). Wanneer u eerder uitgebreid de kans krijgt het te hebben over de problemen voor een herder of landbouwer komt u er niet op (CGVS p. 15-17). Er wordt u tevens gevraagd of u nooit eerder overwoog om te vluchten omwille van geweld of droogte (CGVS p.17), Bay- en Bakool- regio is één van de regio's waaruit de meeste IDP's in Somalië komen (zie informatie administratief dossier), maar u heeft geen bevredigend antwoord, u zegt gewoon dat u vluchtte voor problemen (CGVS p. 18). Tevens, over de velden verklaart u letterlijk dat alles van zelf ging als u er niet was (CGVS p. 16). Bovendien kan iedereen volgens u zo maar telen wat hij wil, er zijn geen vaste gewassen (CGVS p.16). Ook over uw hotel kan u amper iets vertellen, u weet niets over uw gasten, u raakt nooit verder dan de algemeenheden over het uitbaten (CGVS p. 3-4, p. 14-15). Dit alles laat een weinig doorleefde indruk na, u wordt daar op gewezen (CGVS p. 23), maar geeft niet meer informatie."* De loutere stelling dat hij levendig kan vertellen over de zijn dagelijks voedsel en over de uitbating van zijn hotel en het citeren van een korte passage uit het gehoorverslag in dit verband, kan het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen allerminst in een ander daglicht stellen. Verzoeker kan het Commissariaat-generaal overigens bezwaarlijk ernstig verwijten geen verdere vragen over Misra te hebben gesteld daar uit de lezing van het gehoorverslag duidelijk blijkt dat verzoeker de kans heeft gekregen om uitgebreid te vertellen over zijn dorp Misra en dat hem expliciet werd gevraagd om alles te omschrijven wat er voor hem belangrijk was in het dorp, doch hij opnieuw amper informatie verschaftte: *"Bovendien, het CGVS geeft u de kans om te vertellen over uw dorp Misra, het dorp dat u nooit verlaten heeft, maar u geeft amper informatie. U stelt dat de protection officer u alles kan vragen over Misra, dat u overal kan op antwoorden (CGVS p. 21, p.23), er wordt dus gevraagd om te omschrijven wat er belangrijk was voor u in het dorp, u houdt het op koeien en velden (CGVS p.21). Ook over uw eigen leven onder Al Shabab krijgt u uitgebreid de kans om te vertellen, de vraag wordt gesteld om alles te vertellen wat u weet over Al Shabab. Daar antwoordt u in eerste instantie, erg opmerkelijk voor iemand die jaren onder Al Shabab-regime leefde, op dat u enkel weet dat ze slechte mensen zijn (CGVS p.11) Verder kan u er plots wel verder op ingaan, maar u heeft het enkel over terechtheden en de beperkte vrijheid zonder concreet te worden (CGVS p.17). U geeft zelf aan 8 à 9 jaar onder Al Shabab geleefd te hebben (CGVS p. 17), maar u kan het dus amper omschrijven."* Dat verzoeker zijn eigen clanlijn tot in detail kan opsommen, weegt ten slotte niet op tegen het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker zijn nationaliteit en afkomst niet aannemelijk maakt.

De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn verklaringen, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker zijn beweerde

Somalische nationaliteit niet aantoonbaar en niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië waardoor hij evenmin aantoonbaar dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS